

ת"פ 57996/05/20 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו גרבייה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 57996-05-20 מדינת ישראל נ' אבו גרבייה

לפני
בעניין: כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי) המאשימה
על ידי ב"כ עו"ד אילן אקוקה
נגד
מחמוד אבו גרבייה
על ידי ב"כ עו"ד רמי עותמאן
הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירת נשיאת נשק לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. במסגרת הסדר הטיעון, המאשימה הגבילה עצמה לעתור לעונש של 48 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, בעוד שב"כ הנאשם יהא חופשי בטיעונו. הטיעונים לעונש נדחו לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם, לבקשת ב"כ הנאשם, כאשר המאשימה התנגדה כך.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 14.5.20 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, נסע הנאשם יחד עם חברו בראא שוויש (להלן: "**בראא**"), ברכבו של בראא, מסוג מאזדה 5 ל.ז 4537014 (להלן: "**הרכב**"), מכפר עקב לעיר יריחו, וזאת על מנת לבצע עסקה בכלי נשק עם אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "**האחר**"). הנאשם פגש את האחר ביריחו וסיכם עמו, כי ישכור ממנו שלושה אקדחים (להלן: "**האקדחים**") שבכוחם להמית אדם, תמורת שכירות יומית לכל אקדח, לתקופה שאינה ידועה, וזאת על מנת להחזיק בהם לעת מצוא או להעבירם למכריו לשימוש בהם במקרה הצורך. בשלב זה, וכשבראא לא הבחין בכך, לקח הנאשם את האקדחים ששכר, והחביאם תחת המושב האחורי ברכב והשניים נסעו בחזרה לכיוון ירושלים.
4. עם חזרתם, בשעה 00:10, נעצר הנאשם ברכב בכביש 437 לכיוון ירושלים, כשתחת המושב האחורי הוסלקו שלושה אקדחים: אקדח מסוג FN שמספרו הסידורי C78835 שבכוחו להמית אדם, אקדח מסוג FN שמספרו הסידורי T227276 שבכוחו להמית אדם, אקדח מסוג FN שמספרו הסידורי T346118 שבכוחו להמית אדם. הנאשם לא היה בעל רישיון לשאת את כלי הנשק, ומעולם לא החזיק ברישיון לנשק. במעשיו אלה נשא הנאשם

כלי נשק בלא רשות על פי דין לנשיאתם.

תסקיר שירות המבחן

5. קצין המבחן פגש בנאשם במקום מעצרו בכלא "אלה", באמצעות התוועדות חזותית עקב מגפת הקורונה, ובנוכחותה של מתורגמנית לשפה הערבית.
6. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 31, מאורס וטרם מעצרו התגורר עם הוריו בעיסאווייה, ועסק בתחום האלומיניום. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, ונשר מלימודיו לסייע בפרנסת המשפחה. לפני כשנה וחצי הכיר את ארוסתו דרך הרשתות החברתיות, והם מחכים לשחרורו כדי להתחתן. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושמונה אחים ואחיות, בטווח הגילאים 22 עד 44, והנאשם הוא השישי בסדר הלידה. הוריו בשנות השישים לחייהם ומתגוררים בעיסאווייה. אביו של הנאשם מתמודד עם נכות ברגליו עקב תאונה אותה עבר לפני כעשור, בעקבותיה עזב את עבודתו כטבח בחברת "אגד", ומתקיים מקצבת נכות מאת הביטוח הלאומי. אמו הייתה עקרת בית לאורך השנים, מתמודדת עם מצב בריאותי מורכב וזכאית אף היא לקצבת נכות. לדברי הנאשם, ארבע מאחיו מנהלים משקי בית עצמאיים ונפרדים, בעוד שהוא ושלושה נוספים מתגוררים בבית ההורים. הנאשם תיאר, כי הוא נמצא בקשר טוב עם אחיו והוריו, איתם הוא משוחח טלפונית כל יום מעת מעצרו.
7. אשר לביצוע העבירה - הנאשם מסר כי ברקע עבירה זו סכסוך כלכלי בין שניים מבני דודיו לבין גורמים עברייניים ברמאללה. הנאשם סיפר, כי הוא ליווה את בני דודיו לפגישה עם אותם גורמים עברייניים, פגישה אשר התפתחה לאירוע אלים ובמהלכה ירו אותם גורמים על הנאשם ובני דודיו ופגעו ברכבו של הנאשם. לאחר האירוע הוא פנה הן למשטרה הישראלית, והן למשטרה הפלשתינאית - אך דבר לא נעשה בעניינו. לדבריו, לאחר שניסה להגיע לסולחה והדבר לא צלח, הוא פנה לאדם בירחו על מנת לשכור ממנו שלושה אקדחים. הנאשם ציין, כי בעת ביצוע העבירה הוא ידע שיש פסול במעשיו, אך לא הצליח לחשוב על דרך אחרת להגן עליו ועל בני דודיו מפני אותם גורמים עברייניים. עוד מסר הנאשם, כי לפני כשלוש שנים חבר לחברה שולית באזור מגוריו, ועל רקע זה פנו אליו בני דודיו. עוד תיאר הנאשם, כי סביבת מגוריו מאופיינת בריבוי שימוש בנשק והדבר הפך לשגרתי וזמין עבורו.
8. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום - שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה לשתף בעולמו הפנימי, הוא גדל במשפחה בה הוריו היו טרודים בבעיות פרנסה ובבעיות בריאותיות, שייתכן והתקשו לשמש דמויות מציבות גבול ומכוונות. עוד עולה מהתסקיר, כי בגיל צעיר הנאשם לקח על עצמו את תפקיד המפרנס והמסייע למשפחתו, דבר שככל הנראה לא היה מותאם לגילו ומנע ממנו התפתחות אישית וחברתית תקינה. שירות המבחן ציין, כי טרם מעצרו הנאשם עבד באופן יציב, ומתכוון עם שחרורו לפתוח פרק חדש בחייו ולהקים משפחה. צוין, כי בשנים האחרונות הנאשם תופס את משפחתו כרשת תמיכה המעודדת אותו לגייס את כוחותיו לתפקוד תקין.
9. שירות המבחן התרשם, כי לנאשם קושי בהפעלת שיקול דעת ובחינת השלכות מעשיו, וכי לנאשם קשרים חברתיים בעלי השפעה שלילית. הנאשם מתקשה לקחת אחריות בתחומי חייו השונים ונוטה לטשטש ולמזער בעייתיות בהתנהלותו. להערכת שירות המבחן, הנאשם מזוהה עם נורמות שוליות ובעל גבולות פנימיים מטושטשים. לנאשם קושי בהפעלת שיקול דעת, דימוי עצמי נמוך, צורך בהוכחת מסוגלות גברית ונטייה להיגררות לסביבה שלילית.

10. סופו של דבר, בהתחשב בכך שבסביבת הנאשם נשק רב המהווה גרום סיכון משמעותי, המליץ שירות המבחן על ענישה מוחשית אשר תציב גבולות ברורים, באמצעות הטלת מאסר בפועל.

ראיות לעונש

11. מטעם הנאשם הוגשה חוות הדעת של מר אבי קופמן, ממעבדת הנשק, החטיבה לזיהוי פלילי במשטרת ישראל. מחוות הדעת עולה, כי שניים מתוך שלושת האקדחים אותם נשא הנאשם נמצאו במצב לא תקין, שכן מנגנון ניצרת יד-הדק-דוקרן אינו פועל באופן תקין בכל אחד מהם. עם זאת, צוין בחוות הדעת כי למרות זאת, ניתן לבצע עם כל האקדחים ירי ובכוחם להמית אדם.

טענות הצדדים לעונש

12. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה כי מדובר בנאשם שתכן היטב את מעשיו, נסע לשטחי הרשות הפלשתינית במטרה ברורה לשכירת כלי נשק, הסליק את כלי הנשק לתוך כלי הרכב, תוך שחברו לנסיעה אינו מודע להימצאות כלי הנשק ברכב. ב"כ המאשימה ציין, כי מדובר בשלושה כלי נשק, ומספרם של כלי הנשק בצירוף העובדה שהם הושכרו לנאשם ולא נקנו על ידו, ניתן ללמוד שהנאשם התעתד להשתמש בהם. עוד הוסיף וטען ב"כ המאשימה, כי אין להתחשב בחוות הדעת בעת קביעת עונשו של הנאשם, שכן הנאשם לא יכול היה לדעת כי הוא מחזיק בידו כלי נשק שאינם תקינים, ובכוונתו הייתה להשיג כלי נשק תקינים ומכל מקום ניתן לבצע ירי בכלי הנשק. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 42 ל-60 חודשי מאסר.

13. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, טען ב"כ המאשימה, כי מחד גיסא, הנאשם הודה בביצוע העבירה וחסך זמן שיפוטי רב, אך מאידך גיסא, הנאשם צבר לחובת רישום פלילי מכביד הכולל שתי הרשעות, אחת מהן בעבירות נשק, בגינה נשפט ל-18 חודשי מאסר. עוד הוסיף ב"כ המאשימה, כי תסקיר שירות המבחן המליץ על השתתת מאסר בפועל, וציין שקיים גורם סיכון משמעותי למעורבות נוספת של הנאשם בפלילים, כמו גם את העובדה שהוא מתקשה לקבל אחריות בתחומי החיים. בנוסף טען, כי עולה מהתסקיר שכלי הנשק נשכרו בעקבות סכסוך, על מנת להשתמש בהם.

14. בנסיבות אלה, טען ב"כ המאשימה, כי היה מקום להטיל על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם, אך בעקבות הסדר הטיעון אשר בגדרו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעתור לעונש של 48 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו של הנאשם הוא עתר לעונש זה, לצד הטלת מאסר על תנאי וקנס. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

15. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו מיד עם מעצרו, ואף נמנע מלנסות ולטפול את המעשים של שותפו לנסיעה. עוד טען ב"כ הנאשם, כי האירוע התרחש בשטחים, כשלא הייתה לנאשם כל כוונה להכניס את כלי הנשק לתחומי מדינת ישראל, כאשר ברקע לשכירת הנשק סכסוך של בני דודיו עם עבריינים ברמאללה, והתעלמות הגורמים השונים והמשטרה מפניותיו של הנאשם ומבקשות העזרה שלו. לדבריו, הנאשם מתגורר באזור אל-רם, אזור מופקר אשר "אין דין ואין דיין" שם.

16. עוד הוסיף ב"כ הנאשם, כי שניים משלושת כלי הנשק היו תקולים, כמפורט בחוות הדעת, ובנוסף

הדגיש ב"כ הנאשם את העובדה, כי לנאשם לא הייתה תחמושת מתאימה לכלי הנשק אלא כלי נשק בלבד. לדברי ב"כ הנאשם עובדה זו מלמדת, כי הנאשם לא התכוון להשתמש בכלי הנשק אלא לצורכי הרתעה בלבד. בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשם למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד ל-40 חודשי מאסר.

17. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם הודה בעבירות מיד, וחסך זמן שיפוטי יקר. בנוסף, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לקח אחריות והפנים את המעשים ואת העבירות שביצע, והתנצל על מעשיו. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, טען ב"כ כי הנאשם מכחיש את עבירת נשיאת הנשק בה הורשע, ולקח אחריות למעשיו לאחר שהודה לפני מדובר בהחזקת הנשק. בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשם להטיל עונש שלא יעלה על 20 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו.

18. הנאשם בדבריו האחרונים התנצל על מעשיו, לקח אחריות למעשיו, וביקש מבית המשפט להתחשב בו ולנהוג במידת הרחמים, באומרו כי לא ישוב לסורו וימנע מהתנהגות עבריינית בעתיד.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

19. בהתאם לאמור בסעיף 40ב' לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

20. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחונו, והיכולת לקיים שיגרת חיים תקינה, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק, ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. עוד נפסק, כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

21. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 רך חסן נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור

כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

22. זאת ועוד, מגמת ההחמרה בעבירות הנשק באה לאחרונה לידי ביטוי גם בדבריו של כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5613/20 אלהוזיל נ' מדינת ישראל (25.08.20): "עבירות בנשק הפכו בשנים האחרונות, למרבה הצער, לתופעה נפוצה בקרב אוכלוסיות שונות בחברה הישראלית, המביאה לעתים מזומנות לפגיעה בחפים מפשע ולאובדן חיי אדם. כתוצאה מכך, בית משפט זה שב וקבע כי מתחייבת החמרה ממשית בענישה על עבירות אלו, על מנת לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען". עוד ר' בע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020): "בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחוננו".

23. עוד נאמר, כי ביעור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 מדינת ישראל נ' הוארי (25.11.19) וכב' השופט א' שטיין בע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.20)).

24. העבירה של נשיאת נשק שלא כדין, חמורה יותר מהעבירה של החזקת נשק שלא כדין, שכן, נשיאת נשק ממוקמת קרוב יותר לסביבת התוצאה הפוגענית הפוטנציאלית, בהשוואה להחזקת נשק. בהתאם, העונש הקבוע לצד עבירת נשיאת הנשק הוא 10 שנות מאסר בעוד שהעונש הקבוע לצד עבירת החזקת הנשק הוא 7 שנות מאסר. עם זאת, "כבכל עבירה, גם בעבירות נשק קיים מדרג של חומרה, ושומה על בית המשפט להביאו בחשבון בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם" (ע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 8, ניתן ביום 13.9.17), על כן בקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות של נשיאת נשק יש לתת משקל לסוג הנשק, נסיבות תפיסתו, מידת קטלניותו ולכמותו. כמו-כן, מיוחס משקל ממשי לתכלית הנשיאה.

25. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה, כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח לתקופות משתנות, כפי שיפורט להלן:

א. בע"פ 5765/20 וסים אבו בכר נ' מדינת ישראל (22.03.2021) המערערים נתפסו במהלך סיור משטרי בעת שנהגו ברכב, כשהם נושאים עימם שני אקדחים (מסוג יריחו ומסוג FN) כשלכל אקדח מחסנית מלאה. בית המשפט המחוזי, לאחר ששקל את העובדה כי למערערים אין עבר פלילי כלל, השית על הנאשמים עונש מאסר של 18 חודשים. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ב. בע"פ 4345/18 חמודא אבו עמאר נ' מדינת ישראל (29.11.18) המערער מצא נשק מאולתר טעון במחסנית, נשא את הנשק הטעון ברכבו, נסע בחוסר זהירות ונעצר. הוא הורשע בנשיאת נשק ותחמושת ונהיגה בקלות ראש. המערער נעדר עבר פלילי והוא שולב בטיפול, ושירות המבחן המליץ על צו מבחן ומאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 20 ל- 48 חודשי מאסר וגזר עליו 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע, כי אין להתערב במתחם העונש ההולם שנקבע. ובשל שיקולי שיקום סטה לקולה מהמתחם שנקבע והטיל

על המערער 17 חודשי מאסר בפועל.

ג. בע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.09.13) המערער נתפס נוהג ברכב כשהוא מוביל ונושא מתחת למושביו אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים. המערער נעדר עבר פלילי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין שנה לשלוש שנים, וגזר עליו 21 חודשי מאסר. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ד. בע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.10.10) המערער נתפס נוהג ברכב שבבעלותו, בו היה אקדח חמוש. המערער צעיר, ללא עבר פלילי, סטודנט. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר שירותה בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי דן אותו ל- 20 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונש נדחה.

ה. בע"פ 3156/11 **ג'מיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), המערער החזיק ברכבו בעת שנסע בו, אקדח ותחמושת מתאימה. בעברו הרשעה קודמת אחת, ישנה, שלא בעבירות נשק. בית המשפט גזר עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ש"ח. ערעורו על חומרת העונש, נדחה.

ו. בת"פ 35007-04-13 (מחוזי נצרת) **מדינת ישראל נ' איסלאם עזאיה** (פורסם בנבו, 08.01.15) עסקין בנאשם "בגיר צעיר" שהורשע, מכוח הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של החזקת ונשיאת נשק שלא כדין, לאחר שנשא אקדח טעון על רקע סכסוך. הושת על הנאשם עונש של מאסר בפועל למשך 9 חודשים, מאסר מותנה וקנס בסך 5,000 ₪, תוך קביעת מתחם עונש הולם שנע בין 7 חודשי מאסר בפועל ובין 30 חודשי מאסר בפועל.

26. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - מעשה הנאשם חייב מטבעו תיאום ותכנון מוקדם, אין מדובר באירוע ספונטני, שכן הנאשם נסע יחד עם חברו מכפר עקב ליריחו, וזאת על מנת לבצע עסקה בכלי נשק עם אחר. הנאשם הגיע ליריחו לאחר שסיכם עמו, כי ישכור ממנו שלושה אקדחים מסוג FN שבכוחם להמית אדם, תמורת שכירות יומית, לתקופה שאינה ידועה, וזאת על מנת להחזיק בהם לעת מצוא או להעבירם למכריו לשימוש בהם במקרה הצורך. ייעודו של אקדח הוא ברור, ועל כן הנזק הפוטנציאלי לולא התערבות המשטרה, עלול היה להגיע לפגיעה חמורה בשלמות הגוף עד כדי אובדן חיים. עם זאת, יש להתחשב בכך שמדובר בנשיאת אקדחים ללא תחמושת מתאימה, כך שאין מדובר בפוטנציאל שימוש מיידי בכלי הנשק. בנוסף, שניים משלושת האקדחים אותם נשא הנאשם היו תקולים, אף שעדיין יכלו לבצע ירי, הנזק הפוטנציאלי הצפוי מהם נמוך יותר. עוד יש להתחשב בכך שאין מדובר בנשק ארוך המאפשר ירי אוטומטי לטווח רחוק והוא בעל פוטנציאל לפגיעה בנפש ובגוף בעוצמה גבוהה יותר. כמו כן, שקלתי את העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, ואת העובדה כי ברקע האירוע סכסוך של גורמים עברייניים עם בני דודיו של הנאשם. אמנם, אין להשלים עם שימוש בנשק על מנת לפתור סכסוכים, וכך למשל נפסק: "**פתרון סכסוכים בדרכי אלימות ועשיית דין עצמי, מבטא לא רק זלזול בערך חיי אדם, אלא בכל אותם יסודות שקיומה של חברה מתוקנת תלוי בהם. מחובתו של בית המשפט לשרש התנהגות מעין זו לאור השלכותיה הרוות האסון**" (ע"פ 1645/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 33 והאסמכתאות הנזכרות שם (03.09.2009); ר' גם ע"פ 6277/20 **קנאו**

דניאל היילי נ' מדינת ישראל, פסקאות 36-37 והאסמכתאות הנזכרות שם (24.03.2021)). מנגד, יש לציין כי הנאשם לא יזם את האירוע, אלא נגרר אליו ופעל בתגובות למעשי אותם גורמים עברייניים, לאחר שפנה למשטרה וניסה להגיע עמהם לסולחה.

27. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשם, את נסיבות ביצועו, וכן נתתי דעתי למדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 48 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

28. בבואי לשקול את העונש המתאים לנאשם אשקול, בין היתר, את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה אשר מפורטות בסעיף 40א לחוק. לקולה אתחשב בכך שהנאשם צעיר כבן 31, אשר שהה במעצר למשך 11 חודשים, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. ברצונו של הנאשם לנהל אורח חיים נורמטיבי, הוא התארס טרם מעצרו, ורוצה להקים משפחה מיד לאחר שישוחרר. עוד התחשבתי בעובדה שהנאשם שיתף פעולה עם הרשויות באופן מלא, הודה באופן מיידי, חסך זמן שיפוטי רב, והביע חרטה על מעשיו.

29. לחומרה אשקול את היעדר האופק השיקומי לנאשם במסגרת הליך זה, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן שהמליץ על ענישה מוחשית של מאסר בפועל. עוד אשקול את עברו הפלילי של הנאשם, אשר הורשע בעבירה של החזקת סכין בשנת 2015 ובעבירה של נשיאת נשק שלא כדין בשנת 2014, בגין נשפט לעונש כולל של 19 חודשי מאסר, ולמרות זאת חזר לסורו וביצע עבירה דומה במקרה דנן. נסיבות אלה מלמדות על היעדר מורא דין, ועל הצורך להגן על הציבור מפניו.

30. עוד יש לתת דגש לצורך בהרתעת הרבים ובהרתעת היחיד, כאמור בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (1.2.15):

"דרך המלך בכגון דא, בסופו של יום, צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח, וזאת בראש וראשונה להרתעת היחיד והרבים; אורך התקופה כרוך כמובן בנסיבות הספציפיות של העושה והמעשה... אך נשק הוא נשק, והוא נשק, ובנסיבות הישראליות נשק בידיים לא מורשות עלול להתגלגל למקום לא טוב, וכדברי האומר 'מחזה שבמערכתנו הראשונה נראה אקדח, עשוי האקדח לירות במערכה האחרונה'..."

31. באיזון בין השיקולים השונים, אני סבורה כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלק העליון של הרף התחתון של המתחם, כדלקמן:

א. 30 חודשי מאסר אשר ירוצו מיום מעצרו 15.5.20.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו על עבירות נשק מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו על עבירות נשק מסוג

עוון.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום

5129371

ניתן היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם באמצעות התוועדות חזותית.

חתימה